

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 8. oktobrī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti attiecībā uz aktīvās vielas “glifosāta” pirmo tirdzniecības atļauju — Daļējs piekļuves atteikums — Fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu apdraudējuma risks — Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts — Sevišķas sabiedrības intereses — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts — Direktīva 91/414/EEK

Lieta T-545/11

Stichting Greenpeace Nederland, Amsterdamā (Nīderlande),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Brisele (Beļģija),

ko pārstāv *B. Kloostra* un *A. van den Biesen*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *P. Oliver*, *P. Ondrůšek* un *C. ten Dam*, pēc tam – *P. Oliver*, *P. Ondrůšek* un *C. Zadra*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2011. gada 10. augusta lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve novērtējuma ziņojuma projekta attiecībā uz aktīvo vielu “glifosāts”, ko Vācijas Federatīvā Republika kā ziņotājvalsts bija sagatavojusi atbilstoši Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvai 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.), 4. daļai.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*] (referents),

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 26. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāji, *Stichting Greenpeace Nederland* un *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*, 2010. gada 20. decembrī pieprasīja piekļuvi vairākiem dokumentiem, kas attiecās uz glifosāta kā aktīvās vielas pirmo tirdzniecības atļauju, kura tikusi izsniegta atbilstoši Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvai 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.). Lūgums tika pamatots ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).
- 2 Pieprasītie dokumenti bija šādi:
 - ziņotājas dalībvalsts, Vācijas Federatīvās Republikas, novērtējuma ziņojuma projekta, kas ticis sagatavots pirms pirmās glifosāta iekļaušanas Direktīvas 91/414 I pielikumā (turpmāk tekstā – “ziņojuma projekts”), kopija;
 - pilnīgs pārbauzu saraksts, ko iesnieguši pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, kas pieņemts ar Komisijas 2001. gada 20. novembra Direktīvu 2001/99/EK, ar ko groza Direktīvas 91/414 I pielikumu, lai šajā sarakstā iekļautu tostarp glifosātu (OV L 304, 14. lpp.), iesniedzēji;
 - vispusīga, pilnīga un oriģināla dokumentācija attiecībā uz pārbaudēm, ko iesnieguši pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā iesniedzēji, ciktāl tā attiecas uz ilglaicīgas toksicitātes pārbaudēm, mutagenitātes, kancerogenitātes, neirotoksicitātes pārbaudēm, kā arī pētījumiem attiecībā uz vairošanās procesiem.
- 3 Ar 2011. gada 20. janvāra vēstuli Eiropas Komisija aicināja prasītājus vērsties pie Vācijas iestādēm, lai iegūtu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.
- 4 Ar 2011. gada 7. februāra vēstuli prasītāji, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem.
- 5 Komisijas ģenerālsēkretārs pēc tam, kad viņš saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu bija lūdzis Vācijas iestādēm iepriekšēju piekrišanu, ar 2011. gada 6. maija vēstuli piešķīra piekļuvi ziņojuma projektam, izņemot tā 4. daļu (turpmāk tekstā – “strīdīgais dokuments”), pret kuras izsniegšanu iebilda minētās iestādes un kurā bija ietverts pilnīgs pārbauzu saraksts, kuru bija iesnieguši pieteikuma par glifosāta pirmo iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikuma sarakstā iesniedzēji. Viņš prasītājiem paziņoja, ka Komisijas rīcībā nav vispusīgas, pilnīgas un oriģinālas dokumentācijas par šīm pārbaudēm, kas Komisijai nekad nav tikusi izsniegta. Minētais ģenerālsēkretārs arī skaidroja, ka joprojām ar Vācijas iestādēm notiek sarunas par strīdīgā dokumenta izsniegšanu un ka vēlāk tiks pieņemts lēmums.
- 6 Ar 2011. gada 10. augusta lēmumu Komisijas ģenerālsēkretārs atteica piekļuvi strīdīgajam dokumentam, pamatojoties uz Vācijas Federatīvās Republikas pausto atteikumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 7 Apstrīdētajā lēmumā Komisijas ģenerālsēkretārs izklāstīja iemeslus, kādēļ Vācijas Federatīvā Republika iebilst pret strīdīgā dokumenta izsniegšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, proti, fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu,

tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzību. Faktiski saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas viedokli strīdīgajā dokumentā ir ietverta konfidenciāla informācija, kas attiecas uz pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikuma sarakstā iesniedzēju intelektuālā īpašuma tiesībām, proti, aktīvās vielas, ko katrs no tiem ražo, detalizēts ķīmiskais sastāvs, detalizēta informācija par katra no pieteikuma iesniedzējiem ražotās vielas ražošanas procesu, informācija par piemaisījumiem, gala produktu sastāvu un līgumattiecībām starp dažādiem pieteikuma iesniedzējiem.

- 8 Norādot uz to, ka Vācijas iestādes ir paziņojušas, ka tās neuzskata, ka pastāvētu tādas sevišķas sabiedrības intereses kā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētās, kas varētu pamatot strīdīgā dokumenta izsniegšanu, Komisijas ģenerālsēkretārs izvērtēja, vai uz šādām sabiedrības interesēm nevar atsaukties saskaņā ar Regulu Nr. 1367/2006. Tika konstatēts, ka šīs regulas 6. panta 1. punkts nav piemērojams strīdīgajam dokumentam, jo tajā nav ietverta informācija, kas attiektos uz emisijām vidē.
- 9 Pēc Komisijas ģenerālsēkretāra domām, Vācijas Federatīvā Republika uzskatot, ka aplūkotā informācija attiecas uz pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā iesniedzēju minētās vielas ražošanas procesu un ka, izvērtējot intereses, vajadzība aizsargāt pieteikuma iesniedzēju intelektuālā īpašuma tiesības pārsniedz sabiedrības intereses informācijas izpaušanā. Faktiski strīdīgajā dokumentā ietvertās informācijas izpaušana ļautu konkurējošiem uzņēmumiem pārņemt pieteikuma par glifosāta iekļaušanu iesniedzēju ražošanas procesu, kas tiem radītu būtiskus zaudējumus, aizskarot to komerciālās intereses un intelektuālā īpašuma tiesības. Sabiedrības intereses informācijas izpaušanā jau esot ņemtas vērā, jo glifosāta emisiju iespējamās sekas izrietot no citām ziņojuma projekta daļām, kas tikušas publiskotas, it īpaši attiecībā uz attiecīgajiem piemaisījumiem un metabolītiem. Runājot par strīdīgajā dokumentā ietverto informāciju par neattiecināmiem piemaisījumiem, tā attiecoties uz elementiem, kas nerada risku veselībai vai videi, bet kas ļautu atklāt katra produkta ražošanas procesu.
- 10 Komisijas ģenerālsēkretārs turklāt norādīja, ka no procedūras, kādā glifosāts ticis iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā, izriet, ka Direktīvā 1367/2006 paredzētās prasības attiecībā uz informācijas par šīs vielas ietekmi uz vidi izpaušanu sabiedrībai ir ņemtas vērā. Šādos apstākļos šīs vielas ražotāju interesēm būtu jāprevalē.
- 11 Komisijas ģenerālsēkretārs no tā secināja, ka pieprasītā informācija neattiecas uz emisijām vidē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta izpratnē un ka nav pierādījumu par to, ka pastāvētu sevišķas sabiedrības intereses par labu informācijas izpaušanai Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē; pēc viņa domām, šāda interese esot rodama glifosāta ražotāju komerciālo interešu un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 14. oktobrī, prasītāji cēla šo prasību.
- 13 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atzīt, ka Komisija ir rīkojusies, pārkāpjot Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta Orhūsā 1998. gada 25. jūnijā (turpmāk tekstā – “Orhūsas konvencija”), kā arī Regulas Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006;
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 14 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros Vispārējā tiesa uzdeva prasītājiem divus jautājumus, un tie atbildēja ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegta 2013. gada 18. janvārī.
- 16 Ar Vispārējās tiesas 2013. gada 9. janvāra rīkojumu Komisijai tika lūgts iesniegt Vispārējā tiesā strīdīgo dokumentu un norādīt uz tām dokumenta daļām, kas attiecas uz glifosāta tīrību, visu tajā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, kā arī pārbaudēs izmantoto partiju analītisko sastāvu. Vispārējā tiesa norādīja, ka strīdīgais dokuments nevar tikt izsniegts prasītājiem. Ar 2013. gada 25. janvārī iesniegto vēstuli Komisija iesniedza strīdīgo dokumentu.
- 17 Strīdīgais dokuments sastāv no trim apakšdokumentiem. Pirmā apakšdokumenta nosaukums ir “Monogrāfija – 1998. gada 11. decembris – 4. daļa – A sadaļa – Glifosāts”, un tam ir astoņi punkti, kuru nosaukumi attiecīgi ir “C.1. Konfidenciāla informācija”, “C.1.1. Detalizēta informācija par aktīvās vielas ražošanas procesu (II A 1.8. pielikums)”, “C.1.2. Aktīvās vielas detalizētas specififikācijas (II A 1.9.–1.11. pielikums)”, “C.1.3. Preparātu detalizētas specififikācijas (II A 1.4. pielikums)”, “C.2. Informācijas par kolektīvu dokumentu iesniegšanu kopsavilkums un novērtējums”, “C.2.1. Iesniegtās informācijas un dokumentācijas kopsavilkums (dokumentu apkopojums B)”, “C.2.2. Iesniegtās informācijas un dokumentācijas novērtējums” un “C.2.3. Secinājumi attiecībā uz to, vai ziņotāju uzņēmumu veiktie pasākumi bijuši saprātīgi”. Otra apakšdokumenta nosaukums ir “Monogrāfijas papildinājums – 1998. gada 11. decembra 4. daļa – Glifosāts – Glifosāta trimēzijs – A sadaļa – Glifosāts”, uz kura norādītais datums ir 2000. gada 14. janvāris un kuram ir tikai viens punkts, kura nosaukums ir “C.1.2.1. Izomēru, piemaisījumu un piedevu identitāte (II A 1.10. pielikums)”. Trešā apakšdokumenta nosaukums ir “Monogrāfijas 2. papildinājums – 1998. gada 11. decembra 4. daļa – Glifosāts – Glifosāta trimēzijs”, uz kura norādītais datums ir 2001. gada 12. maijs un kuram ir trīs daļas, kuru nosaukumi ir “C.1.1. Detalizēta informācija par aktīvās vielas ražošanas procesu (II A 1.8. pielikums)”, “C.1.2. Aktīvās vielas tīrības detalizētas specififikācijas” un “C.1.2.1. Izomēru, piemaisījumu un piedevu identitāte (II A 1.10. pielikums)”.
- 18 2013. gada 25. janvāra vēstulē Komisija arī norādīja uz tām trim apakšdokumentu daļām, no kurām sastāv strīdīgais dokuments un kuras attiecas uz glifosāta tīrību, visu tajā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu un pārbaudēs izmantoto partiju analītisko sastāvu.

Par strīda apmēru

- 19 Strīda apmērs ir skaidrojams, raugoties no trīs aspektiem.
- 20 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka ne 2011. gada 6. maija lēmumā, ne arī apstrīdētajā lēmumā nav ietverts atteikums attiecībā uz piekļuvi vispusīgai, pilnīgai un oriģinālai dokumentācijai par pārbaudēm, ko iesnieguši pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā iesniedzēji un kuru prasītāji bija pieprasījuši 2010. gada 20. decembra vēstulē. Saskaņā ar tiesisko regulējumu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļos esošo aktīvo vielu pārbaudi Komisija no Vācijas Federatīvās Republikas esot saņēmusi tikai vienu dokumentācijas par glifosātu kopsavilkumu, kurā bija ietverta paziņojuma kopija, izmantošanai ieteicamie nosacījumi, kā arī izmēģinājumu kopsavilkumi un rezultāti, nevis pašu pētījumu protokoli un ziņojumi.
- 21 Prasītāji tiesas sēde paziņoja, ka viņi neapstrīd, ka Komisijas rīcībā nav šīs dokumentācijas. Līdz ar to ir jāuzskata, ka strīds neattiecas uz iespējamo atteikumu piekļūt šai dokumentācijai.

- 22 Otrkārt, prasītāji apgalvoja, ka strīdīgais dokuments tos neinteresē tiktāl, ciktāl šajā dokumentācija ir ietverta informācija par līgumattiecībām starp dažādiem uzņēmējiem, kuri paziņojuši aktīvo vielu vai informāciju par tās ražošanas metodi. Līdz ar to tie lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu tikai tiktāl, ciktāl Komisija ar to ir atteikusi piekļuvi informācijai par aktīvās vielas tīrības pakāpi, tehniskajā materiālā sastopamo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, partiju analītisko sastāvu un precīzu izgatavotā produkta sastāvu.
- 23 Treškārt, prasītāji tiesas sēde norādīja, kāda informācija, pēc viņu domām, attiecas uz piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, kā arī partiju analītisko sastāvu. Attiecībā uz piemaisījumiem prasītāji apgalvoja, ka tie ir centušies noskaidrot citas ķīmiskās vielas, kas radušās glifosāta ražošanas procesā, kā arī šo vielu daudzumu. Attiecībā uz to partiju analītisko sastāvu, ko uzņēmēji nodevuši pārbaudēm, prasītāji apgalvoja, ka viņi vēlas noskaidrot partiju saturu un sastāvu, it īpaši citas pievienotās ķīmiskās vielas, kā arī pārbaudžu aprakstus un faktiskos rezultātus.
- 24 Tātad strīda apmērs, kā tas norādīts iepriekš 23. punktā, attiecas uz to strīdīgā lēmuma daļu, kurā ir ietverta informācija par aktīvās vielas tīrības pakāpi, tehniskajā materiālā sastopamo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, partiju analītisko sastāvu un precīzu izgatavotā produkta sastāvu.

Juridiskais pamatojums

- 25 Savā prasībā prasītāji izvirza trīs pamatus. Pirmkārt, tie uzskata, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktā dalībvalstij nav atļauts piemērot veto tiesības un ka Komisija var nepieņemt tās viedokli par minētās regulas 4. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma piemērošanu. Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka konkrētais izņēmums no piekļuves tiesībām, kura mērķis ir aizsargāt fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, nav piemērojams, ja sevišķas sabiedrības intereses pamato pieprasītās informācijas, kas attiecas uz emisijām vidē, izpaušanu. Treškārt, tie norāda, ka apstrīdētais lēmums nav saderīgs ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un Orhūsas konvencijas 4. pantu, jo Komisija nav izvērtējusi izvirzīto komerciālo interešu faktisko apdraudējuma risku.
- 26 Iesākumā ir jāizvērtē prasības otrais pamats, kas nozīmē vispirms noteikt no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izrietošo piekļuves tiesību apjomu un pēc tam noteikt informācijas attiecībā uz emisijām vidē jēdzienu.

Par piekļuves tiesību, kas izriet no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma, apjomu

- 27 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 preambulas pirmajam apsvērumam šī regula atbilst LES 1. panta ar Amsterdamas līgumu iekļautajā otrajā daļā definētajam mērķim iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kurā lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem. Tāpat minētās regulas preambulas otrajā apsvērumā ir atgādināts, ka sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (skat. Tiesas 2011. gada 21. jūlija spriedumu lietā C-506/08 P Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, Krājums, I-6237. lpp., 72. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Šajā ziņā Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā to liecina tās preambulas ceturtais apsvēruma un tās 1. pants, ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (skat. iepriekš 27. punktā minēto spriedumu lietā Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Protams, šīs tiesības tomēr ir pakļautas zināmiem ierobežojumiem, kas ir pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk un atbilstoši minētās regulas 11. apsvērumam tās 4. pantā ir paredzēts izņēmumu tiesiskais regulējums, kas iestādēm dod tiesības atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt kādām interesēm, kas ir aizsargātas ar šo pantu (skat. iepriekš 27. punktā

minēto spriedumu lietā *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, 74. punkts un tajā minētā judikatūra). It īpaši šī panta 5. punktā ir noteikts, ka dalībvalsts var lūgt iestādei atteikt piekļuvi dokumentam, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas.

- 30 Ja dalībvalsts ir izmantojusi tai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktā paredzētās tiesības lūgt, lai konkrēts šīs valsts izdots dokuments netiktu izsniegts bez tās iepriekšējas piekrišanas, tad, lai iestāde šo dokumentu izsniegtu, ir nepieciešama šīs dalībvalsts iepriekšēja piekrišana (Tiesas 2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-64/05 P *Zviedrija/Komisija*, Krājums, I-11389. lpp., 50. punkts).
- 31 Tomēr no judikatūras izriet, ka ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu attiecīgajai dalībvalstij tiek ļauts iebilst pret tās izdotu dokumentu izsniegšanu, tikai pamatojoties uz materiāltiesiskajiem izņēmumiem, kas paredzēti šī panta 1.–3. punktā, un savu nostāju šajā ziņā pienācīgi pamatojot (iepriekš 30. punktā minētais spriedums lietā *Zviedrija/Komisija*, 99. punkts).
- 32 Tā kā ar šādiem izņēmumiem tiek izdarīta atkāpe no principa par iespējami plašāku publisku pieeju dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (skat. iepriekš 27. punktā minēto spriedumu lietā *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Ja tiek izvirzīts kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētajiem izņēmumiem, dalībvalstij, kas iebilst pret tās izdotu dokumentu izsniegšanu, ir jāizvērtē, vai nepastāv minētās sevišķās sabiedrības intereses, kas pamato šāda dokumenta izsniegšanu.
- 34 Šajā gadījumā no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika, kura ir izdevusi strīdīgo dokumentu, iebilst pret tā izsniegšanu, savu atteikumu pamatojot ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kas attiecas uz fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu apdraudējumu, tostarp intelektuālo īpašumu, un uzskata, ka nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu minētā dokumenta izsniegšanu.
- 35 Otrkārt, Regulas Nr. 1367/2006 3. pantā ir noteikts, ka Regula Nr. 1049/2001 ir tiesiskais regulējums, kas piemērojams jebkuram pieprasījumam piekļūt vides informācijai. Faktiski no Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 8. un 15. apsvēruma un it īpaši no formulējuma “ievērojot jebkādas konkrētākus noteikumus pieprasījumiem piekļūt vides informācijai, kas paredzēti šajā regulā”, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas 3. un 6. pantu, izriet, ka šajā regulā ir ietvertas normas, kas aizstāj, groza vai precizē dažas Regulas Nr. 1049/2001 normas, ja piekļuves pieprasījums attiecas uz vides informāciju vai informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē (Vispārējās tiesas 2011. gada 9. septembra spriedums lietā T-29/08 *LPN/Komisija*, Krājums, II-6021. lpp., 105. un 106. punkts, par ko ir iesniegtas apelācijas sūdzības C-514/11 P un C-605/11 P, kuras Tiesa vēl nav izskatījusi).
- 36 Attiecībā uz tiesībām piekļūt dokumentiem, kuros ietverta vides informācija, pienākums interpretēt šauri Regulā Nr. 1049/2001 paredzētos izņēmumus, kas ir atkārtots Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 15. apsvēruma otrajā teikumā un 6. panta 1. punkta otrajā teikumā, ir pastiprināts, pirmkārt, tādēļ, ka attiecīgajai iestādei ir jāņem vērā sabiedrības intereses informācijas izpaušanā un jānoskaidro, vai šī informācija attiecas uz emisijām vidē, un, otrkārt, tādēļ, ka Regulā Nr. 1049/2001 nav noteikti analogi precizējumi par iepriekš minēto izņēmumu piemērošanu šajā jomā (iepriekš 35. punktā minētais spriedums lietā *LPN/Komisija*, 107. punkts).
- 37 Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir paredzēta juridiska prezumpcija, atbilstoši kurai informācijas izpaušanai ir sevišķu sabiedrības interešu raksturs tad, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, izņemot gadījumu, ja šī informācija attiecas uz izmeklēšanu, tostarp izmeklēšanu par iespējamiem Savienības tiesību pārkāpumiem (iepriekš 35. punktā minētais spriedums lietā *LPN/Komisija*, 108. punkts).

- 38 Turklāt Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir noteikts, ka attiecīgajai iestādei, kura ir saņēmusi pieteikumu par piekļuvi dokumentam, tas ir jāizsniedz, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, pat ja šāda izsniegšana varētu apdraudēt fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību, tostarp šīs personas intelektuālā īpašuma tiesības Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē.
- 39 Komisijas iesniegtie argumenti, lai pamatotu citādu Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma interpretāciju, ir jānoraida.
- 40 Pirmkārt, Komisija norāda, ka strīdīgajā dokumentā ietvertās informācijas izpaušana varētu būtiski izjaukt līdzsvaru, ko Savienības likumdevējs ir ieviesis ar Direktīvu 91/414, radot nozīmīgas ekonomiskas sekas uzņēmējiem, kuri ir ievērojuši šajā direktīvā paredzēto aktīvo vielu atļaušanas procedūru. Lai arī tajā ir normas, kuru mērķis ir aizsargāt tādas informācijas konfidencialitāti, kurā ietverti ražošanas un komerciālie noslēpumi un kas tikusi iesniegta ar šo direktīvu noteiktās aktīvo vielu atļaušanas procedūrā, pietiek konstatēt, ka šādu noteikumu esamība neļauj atspēkot neapstrīdamo prezumpciju, kas izriet no Regulas N. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma (skat. iepriekš 38. punktu).
- 41 Otrkārt, tas pats izriet arī no apstākļa, saskaņā ar kuru zināmas informācijas par kādā aktīvā vielā atklātiem piemaisījumiem izpaušana varētu apdraudēt attiecīgo personu komerciālo interešu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.), 63. panta 2. punktu. Faktiski šādā normā ir tikai ietverta atsauce uz sabiedrības interesēm, kas ir aizsargātas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā, pār kurām prevalē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā minētās sevišķās sabiedrības intereses.
- 42 Treškārt, Komisija atsaucas uz judikatūru, kurā Tiesa ir noteikusi īpašus Regulas Nr. 1049/2001 interpretācijas noteikumus, ja dokumenti, kuru izsniegšana tiek pieprasīta, ir pakļauti arī īpašiem noteikumiem attiecībā uz to izsniegšanu ieinteresētajām pusēm konkrētās procedūras ietvaros (Tiesas 2010. gada 29. jūnija spriedums lietā C-139/07 P Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, Krājums, I-5885. lpp., 58. punkts, un 2010. gada 21. septembra spriedums apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P *Zviedrija u.c./API* un Komisija, Krājums, I-8533. lpp., 100. punkts). Pieņemot, ka, lai interpretētu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, ir jāņem vērā apstākļi, ka šajā gadījumā pieprasītā informācija dalībvalstij ziņotājai tikusi iesniegta procedūrā, saskaņā ar kuru tiek pieprasīta glifosāta iekļaušana Direktīvas 91/414 I pielikumā, atbilstoši iepriekš minētajiem spriedumiem tas tikai radītu vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru šādas informācijas izpaušana varētu apdraudēt šajā normā aizsargātās intereses. Šāds secinājums neietekmējot tāda Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzētā noteikuma apjomu, saskaņā ar kuru tajā minētās sevišķās sabiedrības intereses neapšaubāmi prevalē pār interesēm, kas izriet no iespējamā komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību, apdraudējuma.
- 43 Ceturtkārt, Komisija uzskata, ka ir jānodrošina tāda Regulu Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006 interpretācija, kas būtu saderīga ar Savienības tiesībām un starptautiskajiem nolīgumiem, šajā gadījumā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (OV 2010, C 83, 389. lpp.) (turpmāk tekstā – “Harta”) un 1994. gada 15. aprīļa Līgumu par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (*TRIPs*) (OV L 336, 214. lpp.; turpmāk tekstā “*TRIPs* līgums”), kas ir Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV L 336, 3. lpp.) 1.C pielikums.
- 44 Pirmām kārtām, protams, ir jāatgādina, ka Hartas 16. un 17. pants attiecīgi attiecas uz darījumdarbības brīvību un īpašumtiesībām, kas, tāpat kā komercnoslēpumu aizsardzība, ir arī viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem (skat. Tiesas 2012. gada 29. marta spriedumu lietā C-1/11 *Interseroh Scrap* un *Metal Trading*, 43. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr nevarētu tikt pieļauts, ka, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu saskaņotu interpretāciju, tiktu apšaubīta skaidra un nepārprotama

atsavināto tiesību akta spēkā esamība (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Interseroh Scrap* un *Metal Trading*, 44. un 46. punkts). Aizbaidinoties ar taisnīgu līdzsvaru starp pamattiesību uz īpašumu, kurās ietilpst intelektuālā īpašuma tiesības, aizsardzību un citu pamattiesību aizsardzību, Komisija ar savu argumentāciju vēlas izslēgt Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. panta pirmā teikuma piemērošanu, nevis nodrošināt ar Hartas, Direktīvas 91/414 vai Regulas Nr. 1107/2009 normām saskaņotu un harmonisku Regulu Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006 interpretāciju. Šāda pieeja katrā ziņā nevar tikt atbalstīta, jo tā padarītu nepiemērojamu skaidru un nepārprotamu Savienības regulas normu, par kuru pat netiek apgalvots, ka tā ir pretrunā augstāka spēka tiesību normai.

45 Otrām kārtām, *TRIPs* līguma, kas ietilpst PTO līgumā, ko parakstījusi Kopiena un kuru pēc tam apstiprinājusi Padome ar 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.), normas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Ja ir konstatēts, ka jomā, uz kuru attiecas *TRIPs* līgums, pastāv Savienības tiesiskais regulējums, ir piemērojamas Savienības tiesības, kas nozīmē pienākumu pēc iespējas veikt minētajam līgumam atbilstošu interpretāciju, tomēr nepiešķirot attiecīgajai šī līguma normai tiešu iedarbību (skat. Tiesas 2007. gada 11. septembra spriedumu lietā *C-431/05 Merck Genéricos - Produtos Farmacêuticos*, Krājums, I-7001. lpp., 35. punkts un tajā minētā judikatūra). Komisija apgalvo, ka Regulās Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006, kā arī Orhūsas konvencijā ietvertie noteikumi attiecībā uz emisijām vidē ir jāinterpretē saskaņoti un samērīgi, tā, lai tie nebūtu pretrunā *TRIPs* līguma, kas aizsargā komerciāla rakstura informāciju no publiskošanas, 39. panta 2. un 3. punkta normām. Būtībā Vispārējai tiesai tiek prasīts interpretēt Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu saskaņā ar *TRIPs* līguma 39. panta 2. un 3. punktu. Tomēr vēlreiz ir jākonstatē, ka Komisijas interpretācija var izraisīt, ka netiek piemērotas Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma normas, nevis ka tiek nodrošināta ar *TRIPs* līguma 39. panta 2. un 3. punkta saturu saderīga šajā pantā ietverta jēdzienu interpretācija, jo saskaņā ar šādu interpretāciju intelektuālā īpašuma tiesībām piešķirtā aizsardzība prevalē pār neapstrīdamo prezumpciju par informācijas, kas attiecas uz emisijām vidē, izpaušanu. Šāda pieeja katrā ziņā nevar tikt atbalstīta, jo tā faktiski izraisītu, ka, ņemot vērā *TRIPs* līguma 39. panta 2. un 3. punktu, tiktu apšaubīta Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma likumība (pēc analogijas skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 17. septembra spriedumu lietā *T-201/04 Microsoft/Komisija*, Krājums, II-3601. lpp., 800. punkts).

46 No iepriekšējiem 35.–45. punkta izriet, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir noteikts pienākums izsniegt dokumentu, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, pat gadījumā, ja varētu tikt apdraudētas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā aizsargātās intereses, un šī interpretācija nevar tikt apšaubīta, aizbaidinoties ar tādu interpretāciju, kas būtu saskanīga, harmoniska vai saderīga ar Hartas 16. un 17. pantu, *TRIPs* līguma 39. panta 2. un 3. punktu, Direktīvu 91/414 vai Regulu Nr. 1107/2009.

Par jēdzienu “informācija, kas attiecas uz emisijām vidē”

47 Saskaņā ar prasītāju viedokli Komisija esot pārkāpusi no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta izrietošo prezumpciju, jo pieprasītā informācija esot vides informācija, kas attiecas uz emisijām vidē. Faktiski informācija, kas ir tieši saistīta ar glifosāta tīrību, it īpaši visu tajā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, un pārbaudēs izmantoto partiju analītisko sastāvu, kā arī pētījumiem, kurus ņemot vērā minētā viela tika iekļauta Direktīvas 91/414 I pielikumā, ir šāda informācija, jo produkta sastāvs ļauj noteikt izplūstošos toksiskos elementus.

48 Vispirms Komisija apgalvo, ka jēdziens “emisijas” esot jāinterpretē šauri un ka saskaņā ar vadlīnijām par Orhūsas konvencijas īstenošanu, ko publicējusi ANO Eiropas Ekonomikas komisija (ANO/EEK) 2000. gadā (turpmāk tekstā – “Īstenošanas vadlīnijas”), tas nozīmējot tiešu vai netiešu vielu izdalīšanos no iekārtām. Turklāt tā apgalvo, ka pieprasītā informācija neattiecoties uz emisijām vidē, jo strīdīgajā dokumentā ietvertā informācija detalizēti attiecoties uz glifosāta ražošanas metodēm, ko ir iesnieguši

dažādi pieteikuma par glifosāta iekļaušanu sarakstā iesniedzēji, kurus aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, un ka informācija, kas interesē prasītājus, nevar tikt nošķirta un izolēta no informācijas par aktīvās vielas ražošanas metodēm, kas ir pats strīdīgā dokumenta priekšmets.

- 49 Pirmkārt, lai arī Komisija apgalvo, ka norma attiecībā uz emisijām vidē ir jāinterpretē šauri, ir jākonstatē, ka no tādas tiesību piekļūt iestāžu dokumentiem loģikas, kāda paredzēta LESD 15. pantā un Regulā Nr. 1049/2001 un attiecībā uz vides informāciju vai tādu informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē, precizēta Regulā Nr. 1367/2006, šāds secinājums neizriet.
- 50 Faktiski, ja iestādes vēlas noraidīt pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz izņēmumu, tām šis izņēmums ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (skat. iepriekš 27. punktā minēto spriedumu lietā *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, 75. punkts un tajā minētā judikatūra), lai neradītu vispārējā principa, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, nepiemērojamību (Vispārējās tiesas 2011. gada 24. maija spriedums apvienotajās lietās T-109/05 un T-444/05 *NLG/Komisija*, Krājums, II-2479. lpp., 123. punkts).
- 51 Ņemot vērā, ka, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, tad šāda izpaušana ir sabiedrības interesēs, kas ir pārākas par ar izņēmumu aizsargātajām interesēm, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir pieļauta praktiska minētā vispārējā principa īstenošana.
- 52 Ir arī jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 15. apsvērumu tikai piekļuves vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē šauri, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē vai nē. Kā tas arī tika norādīts tiesas sēdē, Komisijas 2003. gada 24. oktobra tiesību akta priekšlikumā COM(2003) 622, galīgā redakcija, bija paredzēts, ka no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1.–3. punkta izrietošie izņēmumi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem ir piemērojami pieteikumiem par piekļuvi vides informācijai, īpaši nenodalot informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē. Tā bija Padomes 2005. gada 18. jūlija kopējā nostāja, kurā izvēle tika izdarīta par labu šaurākai izņēmumu no piekļuves tiesībām interpretācijai, pārformulējot preambulas 15. apsvērumu galīgajai redakcijai tuvākā redakcijā un iekļaujot 6. panta 1. punkta pirmo teikumu, kurā ir ietverta juridiska prezumpcija par labu informācijas, kas attiecas uz emisijām vidē, izpaušanai.
- 53 No iepriekš minētā ir secināms, ka ne no tiesību piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem loģikas, kāda tā izriet no Regulām Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006, ne no to piemērošanas, ne arī no šis pēdējās regulas formulējuma, kāds tas izriet no priekšdarbiem, neizriet, ka jēdziens “emisijas” būtu jāinterpretē šauri. Turklāt, lai informācijas izsniegšana būtu likumīga, pietiek, ka pieprasītā informācija pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē.
- 54 Komisijas atsauce uz Īstenošanas vadlīnijām, lai pamatotu, ka jēdziens “emisijas” attiecas uz emisijām, kas rodas no iekārtām, neļauj apšaubīt šo secinājumu.
- 55 Jau ir ticis nospriests, ka Īstenošanas vadlīnijas nevar sniegt saistošu Orhūsas konvencijas interpretāciju (Tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums lietā *C-204/09 Flachglas Torgau*, 36. punkts), ģenerāladvokāte E. Šarpstone ir secinājusi, ka šim dokumentam nav autoritatīva statusa attiecībā uz minētās konvencijas interpretāciju (secinājumi iepriekš minētajā lietā *Flachglas Torgau*, 58. punkts). Tam *a fortiori* ir jābūt tāpat attiecībā uz Regulas Nr. 1367/2006 interpretāciju.
- 56 Turklāt Īstenošanas vadlīnijās ir atsauce uz jēdzienu “emisijas”, kāds tas izriet no Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.), kuras 2. panta 5. punktā emisija ir definēta kā tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē, ņemot vērā, ka iekārta ir stacionāra vienība, kurā it īpaši tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā. Šāda definīcija ir skaidrojama ar Direktīvas 96/61 mērķi, proti, piesārņojuma, kas izriet no pilnībā rūpnieciskām darbībām, novēršanu. Ir jānorāda, ka ne Orhūsas konvencijas, ne Regulas

Nr. 1367/2006 piemērošanas joma neattiecas vienīgi uz šādu darbību sekām. Līdz ar to jēdziens “emisijas vidē”, kas izriet no Īstenošanas vadlīnijām, nevar tikt izmantots, lai interpretētu Regulu Nr. 1367/2006.

- 57 Otrkārt, ir jānosaka, vai strīdīgajā dokumentā ir ietverta informācija, kas pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē.
- 58 Pirmām kārtām, ir jāatgādina, kā tas tika norādīts iepriekš 22. punktā, ka prasītāji nav prasījuši piekļuvi informācijai attiecībā uz ligumiskām attiecībām starp dažādiem uzņēmējiem, kuri bija paziņojuši par glifosātu, vai informācijai par tā ražošanas metodi, kas bija ietverta šādos pirmā apakšdokumenta, ko Komisija bija iesniegusi Vispārējai tiesai, punktos: “C.1.1. Detalizēta informācija par aktīvās vielas ražošanas procesu (II A.1.8. pielikums)” (1.–11. lpp.) un “C.2. Informācijas par kolektīvu dokumentu iesniegšanu kopsavilkums un novērtējums” (88. un 89. lpp.), un Komisijas iesniegtā trešā apakšdokumenta punktā, kura nosaukums ir “C.1.1. Detalizēta informācija par aktīvās vielas ražošanas procesu (II A 1.8. pielikums)” (1.–3. lpp., ieskaitot).
- 59 Otrām kārtām, prasītāji tiesas sēdē paskaidroja dažus jautājumus attiecībā uz savu pieteikumu par piekļuvi. Viņi vēlējās iegūt informāciju par glifosātā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, kā arī pārbaudīto partiju analītisko sastāvu, it īpaši minēto partiju sastāvu un pārbaudīto laiku pievienoto ķīmisko vielu “identitāti” un daudzumu, pārbaudīto ilgumu un faktisko ietekmi uz aktīvo vielu.
- 60 Tādējādi būtu jāuzskata, ka Komisija, atsakot izsniegt attiecīgos dokumentus tikai tādēļ, ka strīdīgā dokumenta pārējās daļās – nevis 58. punktā minētajās – varētu būt ietverta informācija, kas tikusi iepriekš norādīta 59. punktā, vai arī informācija, kas attiecas uz augu aizsardzības līdzekļa, kurš satur glifosātu, sastāvu, ar nosacījumu, ka šī informācija attiecas uz emisijām vidē, ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā.
- 61 Trešām kārtām, prasītāji ir paskaidrojuši, kā informācija attiecībā uz glifosātā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, pārbaudīto partiju analītisko sastāvu un produkta, kurš satur šo vielu, sastāvu varētu palīdzēt noteikt minēto piemaisījumu emisijas līmeni vidē.
- 62 Prasības pieteikumā prasītāji apgalvo, ka aktīvās vielas atliekas vidē un šo atlieku ietekme uz cilvēka veselību ir tieši saistīta ar vielas tīrību, it īpaši glifosātā esošo piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, un ne tikai ar to piemaisījumu “identitāti” un daudzumu, kurus Komisija atzīst par būtiskiem. Saskaņā ar to viedokli ir arī svarīgi zināt pārbaudēs izmantoto partiju analītisko sastāvu, lai tās varētu interpretēt, kā arī pētījumus, ar kuriem tikusi pamatota glifosāta iekļaušana Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tas esot iemesls, kādēļ būtu jāizpauž precīzs izgatavoto un pārbaudīto produktu sastāvs, kas ļautu noteikt, kādi toksiski elementi izplūst vidē un kādu laiku tie, iespējams, tur paliek.
- 63 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, prasītāji arī norādīja, kādēļ to pieprasītā informācija ir saistīta ar jēdzienu “emisijas vidē”. Tātad – glifosātā esošie piemaisījumi izdalās vidē vienlaicīgi ar pašu glifosātu. Turklāt šie piemaisījumi, ņemot vērā to daudzumu, varēja ietekmēt to pārbaudīto rezultātus, kas nepieciešamas, lai izvērtētu glifosāta kaitīgo iedarbību, nolūkā to iekļaut Direktīvas 91/414 I pielikumā. Lai noteiktu, vai šis iekļaušanas nolūkā veiktās pārbaudes atspoguļo emisijas vidē, kas notiek, izmantojot glifosātu saturošus augu aizsardzības līdzekļus, tātad būtu jāpiekļūst informācijai attiecībā uz partiju analītisko sastāvu. Savas atbildes pielikumā prasītāji ir iekļāvuši dokumentu, kurā tostarp atspoguļots process, kādā glifosāts tiek ražots, kā arī elementi, kas tiek pievienoti, lai šo aktīvo vielu izgatavotu, un kuri pastiprina izgatavotajā aktīvajā vielā esošo piemaisījumu emisiju vidē. Turklāt šajā pašā dokumentā ir uzsvērtā nozīme iegūt informāciju attiecībā uz pārbaudīto partiju analītisko sastāvu, lai izvērtētu, vai šis sastāvs atbilst to produktu sastāvam, kuri tiek laisti tirgū, jo neliela apmēra ražošana var izraisīt atšķirīgu glifosāta analītisko sastāvu nekā tāda glifosāta analītiskais sastāvs, kas tiek ražots lielā apmērā laišanaī tirgū. Iegūstot šo informāciju, varētu kontrolēt iespējamās atšķirības starp pārbaudīto partiju analītisko sastāvu, lai glifosātu iekļautu Direktīvas 91/414 I pielikumā, un tirgū laisto produktu analītisko sastāvu un noteikt, vai veiktās

pārbaudes atbilst glifosāta faktiskajām emisijām vidē. Visbeidzot, minētajā dokumentā ir uzsvērts, ka pieprasītā informācija ļautu uzzināt metabolīta līmeni, kādā glifosāts transformējas, jo metabolītam, kas izdalās vidē, ir paliekošs raksturs un tas piesārņo gruntsūdeņus.

- 64 Lai arī Komisija atzīst, ka visas vielas neizbēgami izdalās vidē kādā to dzīves cikla posmā, tā uzskata, ka strīdīgajā dokumentā ir ietverta nevis informācija, kas varētu tikt uzskatīta par attiecināmu uz emisijām vidē, bet gan informācija, kas attiecas uz ražošanas metodēm, ko izmantojuši dažādi uzņēmēji, kuri bija paziņojuši par glifosātu, lai to iekļautu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tā iebilst pret tādas informācijas izpaušanu, kas attiecas uz piemaisījumiem un partiju analītisko sastāvu, tādēļ ka tas ļautu atklāt aktīvās vielas ražošanas metodi un ar to saistītos komerciālos noslēpumus, jo neesot iespējams nošķirt un izolēt dažādu kategoriju informāciju. Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka jebkāda būtiska informācija no toksikoloģijas viedokļa un attiecībā uz aktīvās vielas ietekmi uz veselību ir tikusi rūpīgi izanalizēta un paziņota tās 2011. gada 6. maija lēmumā, minot arī, ka prasītāji nav norādījuši iemeslus, kādēļ, lai novērtētu glifosāta iekļaušanas Direktīvas 91/414 I pielikumā procedūras pamatotību, nebūtu pietiekami ar jau izsniegtajiem dokumentiem.
- 65 Ceturtām kārtām, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa, veicot pierādījumu savākšanas pasākumus, ir ņēmusi vērā, ka strīdīgais dokuments, kā Komisija to jau ir atgādīnājusi strīdīgajam dokumentam pievienotajā vēstulē, ir iedalīts apakšdokumentos.
- 66 Pirmajā apakšdokumentā tostarp ir iekļauts punkts, kura nosaukums ir “C.1.2. Aktīvās vielas detalizētas specifikācijas (II A 1.9.–1.11. pielikums)” un kurā, pirmkārt, ir atspoguļoti paziņojumi, kurus ziņotājai dalībvalstij bija iesnieguši uzņēmēji, kuri vēlējās iekļaut glifosātu Direktīvas 91/414 I pielikumā, un identificēti izgatavotajā glifosātā esošie dažādie piemaisījumi, kā arī katra no šiem piemaisījumiem precīzs vai maksimālais daudzums [“C.1.2.1. Izomēru, piemaisījumu un piedevu identitāte (II A 1.10. pielikums)”, 11.–61. lpp.] un, otrkārt, pārbaudīto partiju analītiskais sastāvs, tabulā norādot dažādās partijās ietvertu visu piemaisījumu daudzumu, kā arī katra piemaisījuma minimālo, vidējo un maksimālo daudzumu, ņemot vērā, ka vairākums attiecīgo uzņēmēju bija iesnieguši arī datu analīzes un pārbaudes metodes [nodaļa, kuras nosaukums ir “C.1.2.2. Partiju analītiskais sastāvs (II A 1.11. pielikums)”, 61.–84. lpp.]. Pirmajā apakšdokumentā ir ietverts arī punkts, kura nosaukums ir “C.1.3. Preparātu detalizētas specifikācijas (II A 1.4. pielikums)”, kurā ir aprakstīts tāda glifosātu saturoša augu aizsardzības līdzekļa saturs, ko ražo visi uzņēmēji, kuri bija paziņojuši šo aktīvo vielu (84.–88. lpp.).
- 67 Otrā apakšdokumenta vienīgā apakšnodaļa (skat. iepriekš 17. punktu) sastāv no tabulas, kurā ir identificēti dažādi uzņēmēji, kuri bija paziņojuši glifosātu, katra no minēto uzņēmumu aktīvajā vielā ietvertajiem piemaisījumiem struktūrformula un katra no šiem piemaisījumiem precīzs un maksimālais daudzums (1.–6. lpp.).
- 68 Trešajā apakšdokumentā tostarp ir ietverti divi punkti, kuru nosaukumi attiecīgi ir “C.1.2. Aktīvās vielas tīrības detalizētas specifikācijas” un “C.1.2.1. Izomēru, piemaisījumu un piedevu identitāte (II A 1.10. pielikums)” (4.–13. lpp.). C.1.2. punktā ir atspoguļoti glifosāta-trimēzijā esošie dažādie piemaisījumi, kā arī katra no šiem piemaisījumiem precīzs un maksimālais daudzums (4. lpp.), pārbaudīto partiju analītiskais sastāvs un tabulas veidā ir norādīts dažādās partijās sastopamo visu piemaisījumu daudzums (7. lpp.). C.1.2.1. punkts sastāv no otrajā apakšdokumentā ietvertajai tabulai līdzīgas tabulas, kurā ir minēta tāda paša veida informācija (8.–13. lpp.).
- 69 Ir jākonstatē, kā to apgalvo prasītāji, ka liela daļa no datiem, kas izriet no apakšdokumentiem, kuri veido strīdīgo dokumentu un kuri minēti iepriekš 66.–68. punktā, attiecas uz piemaisījumu identifikāciju un daudzumiem, kas sastopami aktīvajā vielā, kuru paziņojuši visi uzņēmēji, kas piedalījās glifosāta iekļaušanas Direktīvas 91/414 I pielikumā procedūrā. Tā kā aktīvā viela ir jāiekļauj augu aizsardzības līdzeklī, kurš, kā labi zināms, izdalīsies gaisā galvenokārt pulverizācijas veidā, katra šādā vielā sastopamā piemaisījuma “identitāte” un daudzums ir informācija, kas pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē, kā to pamatoti ir norādījuši prasītāji (skat. iepriekš 62. un 63. punktu).

- 70 Tomēr ir jānorāda, ka aktīvajā vielā, kuru ir paziņojuši attiecīgie uzņēmēji, esošo piemaisījumu nosaukums un precīzais vai maksimālais daudzums ir vienīgā informācija, ko vēlējušies iegūt prasītāji, kā tie to apgalvoja tiesas sēdē.
- 71 Attiecībā uz pārbaudīto partiju analītisko sastāvu ir arī jākonstatē, ka informācija par dažādās partijās visu esošo piemaisījumu daudzumu un katra no šiem piemaisījumiem minimālo, vidējo un maksimālo daudzumu (skat. iepriekš 66.–68. punktu), kura pirmajā apakšdokumentā ir atspoguļota tabulas veidā attiecībā uz katru uzņēmumu, kurš bija pieprasījis glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, un otrajā un trešajā apakšdokumentā kopsavilkuma tabulas veidā – izņemot pēdējās divās minētajās tabulās ietvertu piemaisījumu struktūrformulas –, ir informācija, kas pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē.
- 72 Turpretī informācija par tādu datu analīzes un pārbaudes metodēm, kas tika iesniegti, lai noteiktu partiju analītisko sastāvu, nav informācija, kas attiecas uz emisijām vidē, jo no strīdīgā dokumenta vienīgās daļas, kurā šāda informācija ir norādīta, analīzes, proti, punkta, kura nosaukums ir “C.1.2.2. Partiju analītiskais sastāvs (II A 1.11. pielikums)”, kas ietilpst pirmā apakšdokumenta C.1.2. punktā, neizriet, ka tajā būtu ietverti elementi, kas ļautu pietiekami tieši noteikt aktīvās vielas dažādu sastāvdaļu emisijas līmeni vidē.
- 73 Attiecībā uz tādu augu aizsardzības līdzekļu sastāvu, kurus izgatavojuši uzņēmēji, kas pieprasījuši glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, ir jākonstatē, ka pirmā apakšdokumenta punktā, kura nosaukums ir “C.1.3. Preparātu detalizētas specifikācijas (III A 1.4. pielikums)”, ir norādīti precīzi aktīvās vielas un tās ražošanai izmantoto palīgvielu daudzumi kilogramā vai litrā un tā ir informācija, kas pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē (skat. iepriekš 69. punktu).
- 74 Ne ar vienu no Komisijas iesniegtajiem argumentiem nevar tikt apšaubīts iepriekš 69.–73. punktā izdarītais secinājums, jo tie neļauj pierādīt, ka pieprasītā informācija neattiecas uz emisijām vidē (skat. iepriekš 64. punktu).
- 75 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija, noraidot pieteikumu par piekļuvi strīdīgajam dokumentam, ciktāl minētais pieteikums ir saistīts ar informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē, proti, pirmkārt, visu piemaisījumu “identitāti” un daudzumu aktīvajā vielā, ko paziņojuši visi uzņēmēji, kā minēts iepriekš 70. punktā, un kas ietverti pirmā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (11.–61. lpp.), otrā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (1.–6. lpp.) un trešā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (4. un 8.–13. lpp.), otrkārt, dažādās partijās esošajiem piemaisījumiem un katra no šiem piemaisījumiem minimālo, vidējo un maksimālo daudzumu un attiecībā uz katru uzņēmēju ir norādīti tabulās, kas ietvertas pirmā apakšdokumenta C.1.2.2. punktā (61.–84. lpp.) un trešā apakšdokumenta C.1.2.4. punktā (7. lpp.), un, treškārt, uzņēmēju izgatavoto augu aizsardzības līdzekļu sastāvu, kas norādīts pirmā apakšdokumenta C.1.3. punktā, kura nosaukums ir “C.1.3. Preparātu detalizētas specifikācijas (III A 1.4. pielikums)” (84.–88. lpp.), ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā.
- 76 Līdz ar to ir jāpieņem prasības otrais pamats un, nepastāvot vajadzībai izvērtēt prasības pirmo un trešo pamatu, jāatceļ apstrīdētais lēmums, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve iepriekš 75. punktā minētajai informācijai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 77 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai šajā lietā spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāsedz savi, kā arī jāatlīdzina prasītāju tiesāšanās izdevumi.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

- 1) atcelt Komisijas 2011. gada 10. augusta lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve novērtējuma ziņojuma projekta attiecībā uz aktīvo vielu “glifosāts”, ko Vācijas Federatīvā Republika kā ziņotājvalsts bija sagatavojusi atbilstoši Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvai 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, 4. daļai, ciktāl ar šo lēmumu ir atteikta piekļuve minētajai ziņojuma projekta daļai, kurā ir ietverta informācija, kas attiecas uz emisijām vidē: visu piemaisījumu “identitāte” un daudzums aktīvajā vielā, ko bija paziņojuši visi uzņēmēji, un kas ir norādīti šīs ziņojuma projekta daļas pirmā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (11.–61. lpp.), otrā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (1.–6. lpp.) un trešā apakšdokumenta C.1.2.1. punktā (4. un 8.–13. lpp.); dažādās partijās esošie piemaisījumi un katra no šiem piemaisījumiem minimālais, vidējais un maksimālais daudzums, kas attiecībā uz katru uzņēmēju ir norādīts tabulās, kas ietvertas minētās ziņojuma projekta daļas pirmā apakšdokumenta C.1.2.2. punktā (61.–84. lpp.) un trešā apakšdokumenta C.1.2.4. punktā (7. lpp.); uzņēmēju izgatavoto augu aizsardzības līdzekļu sastāvs, kas norādīts šīs pašas ziņojuma projekta daļas pirmā apakšdokumenta C.1.3. punktā, kura nosaukums ir “C.1.3. Preparātu detalizētas specifikācijas (III A 1.4. pielikums)” (84.–88. lpp.);
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 8. oktobrī.

[Paraksti]